

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Scipio

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

ARGVMENTVM.

Hic Hannibalem, Scipionem & Alexandrum apud inferos in certamen glorię rerum gestarum disputantes, ludens introduxit, vt videatur pares quodammodo eos fuisse velle sentire. In Alexandro magno, Hannibale, Scipione, & plerisq; alijs ingentia vitia cum magnis virtutibus certauerunt. vnde Plato; αἰ μὲν γὰρ, inquit, Φύσις μεγάλως ἐπιφέρει καὶ τὰς κακίας.

AΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΑΝ. LVCΙΑΝΙ
νός, Μίμωνος & Σκιπίωνος, Scipio.

P. Virunio interprete.

Interlocutores: Alexander, Hannibal, Minos, Scipio.

ALEXANDER.

ΕΜὲ δὲ περικριδοῦσιν, ὦ Λίβυ: ἀμείνων γὰρ ἄμι. ΑΝ. ὁ μὲν σου, ἀπ' ἐμῆ. ΑΛ. ὑνὸν ὁ Μίμωνος δικάσῃτω. ΜΙ. τί ποτ' εἰσι; ΑΛ. οὐτ' ἄν' ἄντιβας ὁ Κρηθρόνι, ἐγὼ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου. ΜΙ. νῦν δὲ ἐνδοξοὶ καὶ ἀμφοτέρω. ἀλλὰ πρὶ τίν' ὑμῶν ἢ ἐπί; ΑΛ. πρὶ περσεϊκῆς. φησὶ δὲ οὗτος ἀμείνων καὶ ἡρώδης στρατηγὸς ἐμὸν ἐγὼ δὲ ἄσπ' ἄπαντων ἰσθμῶν, οὐχὶ τῶν μόνων, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶν

Libyce, me decet præponi. melior equidem sum. ΗΛ. Imò verò me. ALEX. Iudicet ergo Mimos, qui semper iustissimus iudex est habitus. MIN. Quis es tu? ALEX. Hic est Hannibal Carthaginensis: ego autem Alexander Philippi regis filius. MIN. Per Iouem, utriq; gloriosi. Sed qua de re vobis altercatio est? ALEX. De præstantia: dicit enim is sese meliorem quam ego ducem exercitus fuisse: ego verò quemadmodum omnes sciunt, nò hoc solù, sed omnib; ferme q ante me à ἐτατὲ fuer=

πῶ ἰμὸ φημί Λιβυκῶν τὰ
 πολεμια. Μί. οὐδ' ἐν μέρε
 ἰκατέρῃ ἄποστα, αὐ δὲ πρῶ-
 τῷ ὁ Λίβυς λίβε. ΑΥ. ἐν
 πρῶτῷ, ὃ Μίνως, ἀνάμω,
 ὅτι ἐν ταῦθα καὶ τῶ Εἰσολ-
 εια φανερὸν ἐξέμαθον, ὡς ἔ-
 σι ταῦτε πῶτε οὐτ' ἐν ἰν-
 καστῷ μου φημί δὲ τῶν μα-
 λισ ἐπὶ αὐτῶν ἀξίως εἶν', ὅσοι, τὸ
 μνηστὴν ἐξ ἀρχῆς ὄντων, ὅμως
 καὶ μέγα προσηλάσθη, δὲ
 αὐτῶν ἀνώγειν τε σφιδαν-
 νόμοι, καὶ ἄξιοι δόξαρον
 ἀρχῆς. ἐν ᾧ γὰρ μετ' ὀλίγων
 ἐξορμήσας ἐς τὴν Ἰβηρίαν, τὰ
 πρῶτον ὑπεβίβη ἄρ' ὡς ἀδελ-
 φῶ, μεγίστην ἠξιώσθη, αἴετ'
 πεισθεῖς. καὶ τὸς γε Κελτίβη-
 ρας ἴλην, καὶ Γαλατ' ἐκρά-
 τησθε, τ' Ἐσπρίων, καὶ τὰ μέγα-
 λα ὄρη ὑπεβίβη, τὰ πρὶ τῶν
 Ηεθιανῶν, ἀπαστῶν ἰσχυρο-
 μων, καὶ ἀναστῆς ἐποικί-
 ῳ σάουτας πόλεις. καὶ τὴν πε-
 δυνὴν Ἰταλίαν ἐξήρωσάμην,
 καὶ μέγιστῶν προασέων τῆς
 προήγουσας πόλεις ἦλθον.

re, in re militari praestantio-
 rem me esse affirmo. MIN.
 Dicat ergo vterque vicissim
 pro virili: tu verò, ò Libyce,
 prius loquaris. HAN. V-
 num hoc me iuvat, quòd
 hic sermonem Græcum di-
 dicerim, ut neque etiam hac
 in re Alexander me superet.
 Porro illos maxime laudis
 dignos puto, qui quum
 parvi à principia fuère,
 propria virtute ad magnam
 gloriam euasère: poten-
 tesque per se ipsi facti, &
 principatu digni habui.

Ego igitur cum paucis qui-
 busdam Hispaniam pris-
 mum inuadens, quum sub-
 conſul essem fratri addi-
 tus, maximis rebus idone-
 us atque optimus iudicatus,
 ibi tum^d Celtiberos cepi, at-
 que Gallos ipsos deuici: &
 quum^e magnos mōtes trans-
 migraſsem, omnem^f Eria-
 danum transcurri, multis
 tisque ciuitates eueri, &
 planam Italiam subiuga-
 ui, & usque ad subur-

bia Romæ grassatus sum, totiq; vno die 8 Romanos cecidi,
 et eorum

καὶ τοῦτοι ἀπέστηνα μίαι
 ἡμίρας, ὡς τὸς διακλυθίους
 αὐτῶν μηδὲμοις ἀπυκρῶ-
 σαι, καὶ τὸς ποταμὸς γερυρῶ-
 σαι νεκροῖς, καὶ ταῦτα πωλυ-
 τα ἔπραξα, ὅτι Ἀμμων^Θ ἦδε
 ὄνομα λόμῳ^Θ, ὅτι θεὸς ἔναι
 προσποιούμεν^Θ, ἡ ἔνδυνα τῆς
 μητρὸς διεξίαν, ἀπ' ἀκρω-
 π^Θ ἐν ὁμοιογῶν, στρατιωτοῖς
 τὸις σωτηρίαις ἀντιξεί-
 ταίον^Θ, καὶ στρατιώτου
 τοῖς μαχηματοῖς συμπα-
 χίον^Θ, ὃ Μυδούς καὶ Ἀρ-
 μενίους καταχωνίσον^Θ ὡς
 σοφώεντας, πρὶν διακην-
 τινά, καὶ τῶν ἑλμῶντι πα-
 ραδιδόντας ὁδὸν πῶν νικῶν.
 Ἀλέξανδρ^Θ δ', παρῶσαν
 ἀρχὴν πρῆλασάν, ἡνεύσας,
 καὶ παρασπῶν ἐξέτανε, γεν-
 σαίον^Θ τῆ τῆς τύχης ὄρμη.
 ἐπέδ' οὖν ἐνίκησέ τε, καὶ
 τὸν ἀκρωρὸν ἐκένον Δρῆον
 ἐρυσσῶν καὶ Ἀρβίλοισ ἐκπο-
 τησῶν, ἀπρῶς τῶν πατρῶων,
 προσκινῶσαι ἡξίον. καὶ δια-
 ταν πῶν Μυδικῶν μετε-
 διήτησῶν ἑαυτῶν, καὶ ἐμια-
 φῶνα ἐν τοῖς συμποσίοις τὸς
 φῶντας, καὶ σωταίμεν ἰπὶ θανάτῳ.

ut eorum annulos modijs
 mensurari oportuerit, & ex
 cadaueribus pontes flummi-
 bus fecerim. Atq; hæc om-
 nia peregi nec ^h Ammonis
 diſus filius, neq; Deum me
 fingens, aut matri sinsonnia
 narrans: sed me hominem fa-
 tebar, pugnabamq; contra
 duces magna prudentia, cō-
 tra milites magna audacia
 atque fortitudine præditos:
 nō aduersus ⁱ Medos, aut Ar-
 menios, qui antequam quisa-
 piam sequatur fugiunt, &
 facile cuius audenti victo-
 riam tradunt. Alexander ve-
 rō ^kregni patris successor, &
 id fortunæ quodam impetu
 ampliavit: qui quum deuictio-
 misero illo ^l Dario apud Is-
 sum & Arbelaſ victoriam
 cepit, antiquam ex patre cō-
 suetudinem omittens, adora-
 ri sese voluit, seseque ad Me-
 dorum delicias inuitari li-
 benter tulit: atque ^m in con-
 iuiijs amicos interemit, in-
 terficiētibúſque auxilium
 tulit. Ego autem patriæ do-

ἠρίδι, καὶ ἰπασθὶ μὲν τιμῆς
 πῶς, τῶν πολλῶν μὲν ἀλλο
 ἴσως ἰπασθῶν ἄνταρ ἢ Λι
 βύης, ταχέως ἰπασθῶ, καὶ ἰ
 διαπλῆματων ἄνταρ ἠρίδι, ἢ
 ἡραδὶ καὶ ἄλλοις, ἡλικία ἄν
 τισι μόνως τὸ πρῶτον. καὶ
 ταῦτ' ἔπραξα, βάρβροισιν ἄν
 τισι ἀπαίδουσι παλαιῶν τῆς
 Ἑλληνικῆς. καὶ ὅτε Ομηροῦ,
 ἄσπερ οὐδὲ, ἔραψάμενος, ἔτε
 ἰπ' Ἀεσώτῃσιν ἔβουλομαι
 ἀνοῦς, μόνον δὲ τῆς φθοῆς ἀγα
 θῆ χειρὸς ἀμύσει, ταῦτά ἔειπ' ἄ
 ἔξω Ἀλεξάνδρῳ ἀμείνων φη
 μὶ ἄν. ἢ δ' ἔστι καλῶν ἔθω
 σί, διότι ἡρώδῃσιν τῶν λι
 φανῶν διελέξετο, Μάκεδόνες
 μὲν ἴσως καὶ ταῦτα σέμνως. οὐ
 μὲν δὲ τ' ἀμείνων δόξα
 ἄν γυναικῶν ἢ στρατηγῶν ἀν
 δρῶν, τῆ γυναικῶν ἠλίον, ἢ πρὸς τῆ
 τύχῃ κερήμενός. Μῆ. ὁ μὲν
 ἔρμηνον ἔν ἀγγλῆ τὸν νότον,
 ἔδ' ὡς Λίβω ἀπὸς λῶ, ἡπὲρ
 αὐτῆ. σὺ δὲ, ὦ Ἀλεξάνδρῳ, τί
 πῶς ταῦτα φῆς; Ἀλ. ἔχελυ
 μόν, ὦ Μίνως, μὴ δὲν πῶς ἄν
 δρα ἔτω θρασυῖ. ἰκανὴ γὰρ ἢ
 φῆμυ

Minos, homini adeò temerario nihil respondere. Sola enim te
 fama

minatus sum: quæ quum me
 renocaret, hostium magna
 classe aduersus Libyam naz
 uigante, parui, continuoq;
 me hominem priuatum de
 di & damnatus equo ani
 mo rem tuli. Atque hæc egi
 n barbarus cum essem, o
 mnisq; Græcorum discipline
 expers: & neq; Homerum,
 ut hic, edidici, nec Aristos
 tele sophista magistro eru
 dius fui, sed solum mea na
 tura optima sum usus. Hæc
 sunt quibus me meliorem A
 lexandro esse puo. Si verò
 ea causa mihi hic preferen
 dus est, quod caput diade
 mate ornauerit, id decorum
 forsan apud Macedones est:
 non tamen ob id præstantior
 hic videri debet generoso
 duce, & viro qui mentis sen
 tentia magis quam fortuna
 est usus: MIN. Hic certè
 orationè neq; ingenerosam,
 neque ut Libycum decebat,
 dixit: tu verò Alexander
 quid ad hæc inquis? A
 LEX. Oportet quidem, &

φημι διδασξαι σε, οἱ ὅτι μὴ
 ἰσὼ βασιλεὺς, οἱ ὅτι δὲ οὐ
 τὸ λυσις ἔφη. ὁ μὲν δὲ
 ὄρα. εἰ κατ' ὄλιγον αὐτῷ
 διδάξαι, ὅς ἐστι ὅτι
 πρὸς τὰ πρῶτα, καὶ
 καὶ πᾶσι τὴν τετραμύ-
 ρην κατὰ τὸν, καὶ τὸν πο-
 νείας τῷ πατρὶ μετῆλλον,
 καταφοβῆς τῷ Εὐαδία
 τῇ Οὐβιάων ἀπολεία, στρα-
 τηγὸς ἦ αὐτῶν χερσὸν ἡ-
 θείας. οὐκ ἦξιεν τῷ Μακί-
 λόνων ἀρχὴν πρὸς τὸν, ἀ-
 γαστῶν ἀρχὴν ὀπίσσω ὁ πα-
 τὴρ κατέλιπεν, ἀπὸ πᾶσι
 ἔσιν οὐκ ἔστι τῷ καὶ δε-
 νῶν, ἡγεσάμεν, εἰ μὴ ἄ-
 πάντων κρατίσσαι, ὄλιγους
 ἀγαθῶν, ἰσὼ βασιλεὺς τῷ Αἰσί-
 αμ, ἡ ἰσὼ τε Γρανικῶν ἐκπα-
 τιστῆ μετὰ τὴν μάχην, καὶ τῷ
 Λυδίαν λαδῶν ἡ ἰωνία καὶ
 Φρυγία, καὶ ὅλας τὰ ἐν πο-
 σίν ἀγαθῶν, ἡ ἰσὼν ἡ-
 πίσσων, ἔθνα Δρακῶν ἡ ἰ-
 μαν. μινεαδίας ποταμῶν στρα-
 τῶν ἀγαθῶν, ἡ τὸ ἀπὸ τῶν, ὃ Μί-
 νως, ἡ μῆς ἴσεν ὅσως ἡμῶν
 κηρὸς ἐπὶ μίαν ἡμέραν κα-
 τέπιψα. φησὶ γοῦν ὁ πορθε-
 μινε,

fama satis edocere potest,
 qualis hic latro habitus fue-
 rit. Aduerte tamen an parum
 ipsum superauerim, qui cum
 adolescens adhuc essem, rem
 aggressus, regnum obtinui,
 & de patris mei interempto-
 ribus supplicium sumpsi. At
 quū p̄ Thebas subuertissem,
 toti Græciæ terror fui, ab ea
 dux elelus. Neque dignum
 putavi, Macedonum regno
 me contentum esse, quod pa-
 ter reliquerat: sed totum
 terrarum orbem sibi: du-
 rum ἔπιπυαν, nisi retum o-
 mnium dominus essem, pau-
 eos quosdam mecum agens,
 in Asiam exercitum tradu-
 xi, & apud ῥ Granicum
 magna pugna vici: Lydiam,
 ῥ Ioniam, & Phrygiam ce-
 pi. Et tandem quæcunque
 transferam subiugans, ve-
 ni ad Issum, vbi Darius
 me expectabat, infinitos
 exercitus secum agens. Post-
 hæc, ὁ Minos, vos ipsi
 scitis quot ad vos vno die
 mortuos miserim. Dieit
 enim Charon, tunc si-
 bi scia.

αὐτός, μὴ ἀρκεῖσαι αὐτὸς τὸς
 τε τὸ σκάφῃ, ἀλλὰ σχεδίας
 διαπηξάμενος, τὸς παποὺς
 αὐτῶν διαπλεύσαι, καὶ ταῦ-
 τα δ' ἐπρατορ, αὐτὸς περικυ-
 λωθῶν, καὶ τιτρώσκεισθαι
 ἀξιώσθ. καὶ ἵνα σοι μὴ τὰ ἐν
 Τύρῳ, μὴ δὲ τὰ ἐν Ἀρβί-
 νοῖς διηγέσθαι, ἀλλὰ καὶ
 μέγας Ἰνδῶν ἕλθορ, καὶ τὸν
 Ωκεανόν, ὅρον ἰσομοσάμω
 τῆς ἀρχῆς, καὶ τὸς ἐλεφαντας
 αὐτῶν ἴδωρ, καὶ Πύρον ἰ-
 χαρσοσάμω. καὶ Σκιδθας δ',
 οὐκ ἀκαταφρονήτους ἀνδρας,
 ἑσθλὰς τὸν Ταναῖον, ἰνικυ-
 ῶ μὲν ἰππομαχίᾳ, καὶ τὸς
 φίλους εὖ ἵποιν, καὶ τοὺς ἐχ-
 θροὺς ἡμωσάμω. εἰ δὲ καὶ
 θεὸς ἰδούσῃ τοῖς ἀνθρώ-
 ποῖς, συγγνωστοὶ κύνιοι, παρὰ
 τὸ μέγιστον τῶν πραγμά-
 των, καὶ τοιούτων τι πισώ-
 σεντος περὶ ἐμῶ. τὸ δ' ἔρ τε-
 λουτῶν, ἐγὼ καὶ βασιδῶν
 ἀπέθανον: οὐτ' ἔστιν ἐν φυ-
 γῇ, παρὰ Προσία τῷ Βιθωῶ,
 καθ' ἑσθλὰς ἀξίον: ἴω, πανου-
 ρότατον καὶ ὠμότατον ὄντα.
 ἡς ἔστι δὲ ἐκράττωσιν ἰτα-
 λῶν, ἐγὼ λέγειν. ἔτι δὲ ἰσχυρί,
 ἀλλὰ

bi scapham non suffecisse ;
 sed raiibus composuis illo-
 rum plerosq; se transportas-
 se. Atque hæc confeci me-
 ipsum periculis opponens,
 & in pugna vulnerari non
 timens. Et ut quæ apud
 Tyrum & Arbelas gesta
 sunt, omitam, usque ad
 Indos veni; atq; Oceanum
 mei regni terminum feci, &
 illorum hominum elephan-
 tes cepi, ac Y Porum capti-
 uum abduxi. Scythas verò
 homines certè non spernens,
 dos, Tanaim irasians, ma-
 gna equitum pugna vici :
 ac amicos meos remuneravi,
 inimicos autem vltus sum.
 Si verò Deus hominibus vi-
 debar, parcendum illis erat.
 Nam rerum magnitudine,
 ut tale aliquid de me cre-
 derent, inducti sunt. A Tan-
 dem mors me regem occu-
 pavit. Hic autem Hanni-
 bal apud Prusiam Bithy-
 nia exulavit, ut crudelissi-
 mo & pestimo homini cons-
 ueniens erat. Nam quo pacto
 Italos vicit, omitto dicere:
 nam

ἔμα πονηρία καὶ ἀπιστία καὶ
 ἄλογοι. νόμιμον ἢ ἠπεφάνης
 ἔβλεπ' ἵπεί σε μοι ἀνείδιον τῶ
 πρὸς τὸν ἐκκλητῆρα μοι δ' οὐκ
 οἶα ποῖα ἐν Καπυῖ, ἰταίρου
 σιωδῶν, καὶ τὸς ἦ ποδῆμα κα-
 ρὸς ὁ θαυμάσιος καθύδρυπα-
 θῶν, ἐγὼ ἢ, ἃ μὴ μικρὰ τὰ ἐ-
 σπείρα δόξας, ἐπὶ τῶ ἐο μά-
 λον ἄρμυσα, σὶ ἀνρίξα ἔπρα-
 ξα, Ἰταλίου ἀναμῶτι να-
 βῶν, καὶ Λιβύου, καὶ τὰ μί-
 χει Γαλαρῶν ἱπαζόμην; ὅ
 ἀπ' ἐπ' ἀξιόμαχα ἔδοξε μοι
 ἐπ' αὐτῶν, ἐποπύοντα ἴδην, καὶ
 ἀποπύοντα ἴδην. ἀρ-
 να, σὺ ἢ, ὅ Μίνως ἀναστῆνα-
 υὰ ἦρ' ἀπ' ὀπῶν καὶ ταῦτα.
 Σκ. μὴ πρότερον, ἢ μὴ καὶ
 ἐμοῦ ἀκούσης. Μί. τίς ἦρ' ἔ,
 ὅ βέλτε; ἢ πόθεν ἂν ἱρῆς;
 Σκ. Ἰταλίου Σκηπῶν, στρα-
 τῆος, ὁ λαθελῶν Κρηθῶνα,
 καὶ ἱραῖνας Λιβύου μεγάλης
 μάχης. Μί. τί ἔρ καὶ σὺ ἱρῆς;

Σκ. ἄλλο

Minos iudica. nam & hæc è multis protulisse satis est.
 SCI. Non, nisi me quoq; prius audias, ὁ Minos. MIN. Quis
 tu, vir optime, es, aut vnde, quod hisce claris ducib. te conferre
 audes? SCI. Scipio Romanus, q. Carthagine deleui, C. & Afros
 nullis magnis prælijs deuiçi. MIN. Quid igitur & tu dicis?

SCIP.

nam non virtute, sed malitia
 atq; perfidia & doli id per-
 egit, nunquam aut alicuius
 claritudinis aut iusti me-
 mor. Sed quoniam quod de-
 liciosè vixerim, vituperavit,
 oblitus mihi videtur eorum
 quæ apud Capuam admise-
 rit. Ibi enim mulieribus de-
 dius fuit, & voluptatibus,
 vir esse mirabilis, belli ge-
 rendi occasiones prodidit.
 Ego verò nisi ea qua sub
 Occidente sunt, parua qui-
 dem putans, versus Orientem
 me impulissim, quidnam a-
 deo magni perfecissim? Quæ
 Italiam ab sq; sanguine cape-
 re, ac Libyam, omnemq; eam
 oram B vsq; ad Gades, sub po-
 testatem redigere facile po-
 tuissim? Sed hæc ego tanta
 contentione digna non puta-
 ui, præsertim iam antea illis
 percussis, ac dominum me a-
 gnoscentibus. Dixi. Tu verò

Σκ. Ἀλέξανδρον ἢ ἡπλώρον εἶναι,
 ἢ δὲ Ἀννίβη ἀμείνωρον, ὃς ἐστὶν
 διαξανακίσεως αὐτόν, καὶ ἐν-
 γὰρ κατ' ἀναγκάσεως ἄτιμος.
 πῶς δὲ ἢ ἀναίσιχον ἔσθ' οὐ-
 τῶ, ὃς πρὸς Ἀλέξανδρον ἀ-
 μείνωται, ὃ δὲ Σικυπῶν ἐ-
 γὼ, ὃ ὑψηλῶς αὐτόν, παρα-
 βολιῶν ἀξίω; Μι. νῦν Διὶ
 ἐνυπόμονα φῆς, ὃ Σικυπῶν,
 ὡς πρῶτον μὲν κηλεύω Ἀ-
 λέξανδρον, μετ' αὐτόν δ' οὐ,
 εἶτα ἂν δοκῆ, ἢ ἢ Ἀννίβη,
 ὃ δὲ οὗτος ἐκκαταφρόνως
 τῶ ὄν.

SCIP. Alexandro quidem
 minorem esse me, Hannibal
 le autem praestantiorem, ut
 qui ipsum persecutus fuerim,
 & ad urpem fugam compul-
 lerim. Quomodo igitur non
 impudens iste videatur, qui
 cum Alexandro sese compa-
 ret, cui ne ipse quidem Scis-
 pio, qui istum deuici, com-
 parare me ausim? MIN.
 Per Iouem æqua dicitis Scis-
 pio: quapropter primus qui-
 dem iudicetur Alexander;
 deinde post illum tu: atq; tu,
 si placet, tertius hic Hanni-

bal, quippe qui nec ipse contemnendus existat.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

O' Lybicæ.] Lybicæ adiectionem à Libya tertia parte to-
 tius orbis, quam & Africam dicimus, unde Libys uentus stat.
 Annibalem autem Carthaginensem ducem Amilcaris filium
 Libycum uocat. b Minos.] Apud inferos animarum iu-
 dex. c Vicissim.] ἐν μέρει. i. κείσεως, seorsim aut vicissim.
 d Celtiberos.] Ad Iberiam Hispaniæ fluminem populos,
 e Magnos montes.] In Alpibus occurrentem sibi Titum
 Sempronium consulem apud Trebiam profugauit. Flaminium
 confudit ad Trasimene lacum cæsis 15000. Romanorum. Liv.
 4. Eur. 3. f Eridanum.] Ita iæ fluminem è Vesulo monte in
 mare Adriaticum influentem, qui hodie dicitur Padus, omnium
 flusiuorum maximus. g Romanos cecidi.] Præter illos ad
 Trasimenum, ad Cannas, ad quadraginta millia perditum, & duo
 millia

millia supra septingentos equites, caesa dicuntur. h Ammonis
dictus filius.] Alexander Macedo Iouis Ammonis filius fa-
bulose creditus, de quo in sequenti Dialogo Diog. & Alexandri.
i Medos aut Armenios.] Populi sunt Asiae à Media &
Armenia regionibus, de quibus post in Dial. Philip. & Alex.
k Regni patris successor.] Philippi Macedonum regis. Di-
centibus autem pueris Alexandro: Hæc omnia tibi parat pater.
Quid profuerit, inquit Alexander. si multa possidens agam ni-
hil? l Dario.] Darium Persarum regem subegit. m In con-
uiujs amicos interemit.] Clytium, Callisthenem, & alios.
n Barbarus cum essem.] Hic colligere licet, omnes gentes
præter Græcos olim barbaros fuisse habitos. o Neque Home-
rum edidici.] Aded delectatus est Homero, vt illum ad ver-
bum edidicerit, ac dormiens etiam cervicale suppositum ha-
eret. p Thebas quum subuertissem.] Thebanos vicis ac
vendidit. Diod. Iustin. Plutarch. q Totum terrarum orbem
situi.] Cum Anaxagoram audisset differentem, innumera-
biles Mundos esse, illachrymasse dicitur, addens, annon videor
merito flere, qui cum Mundi sint innumerabiles, nos nondum
vnius domini facti sumus. r Granicum.] Granicus Bishy-
niæ fluius, illa pugna nobilis, in qua sexcenta millia Persarum
caesa fugataq; sunt ab Alexandri exercitu non maiori triginta
millibus pedum, & equitum millibus quatuor & quingentis.
s Ioniam.] Asiae minoris regionem vs Phrygia. t Tyrum.]
Qui in mari rubro fuit. Plin. l. 5. c. 19. Diod. l. 17. Cæc. libr. 4.
u Ad Indos veni.] Orientalis regionis populos. Quorum In-
dia quinq; millia oppidorum fuit, & elephantis abundat. x Occa-
num.] Oceani nomine proprie intelligitur vastissimū illud ma-
re, quo vniversus ambiatur orbis terrarum. y Porum.] Indis
regem mire proceritatis, à suorum postea dolo interemp. us.
z Tanaim transiens.] Scythiæ fluium, Asiam ab Europa
diuidentem. A Tandem me regem mors occupauit.] A
Pyrro occisum. B Vsq; ad Gades.] Insulas, vltra finem
Betiæ provincia, & in extremo nostri orbis versus occidentem,
vbi Europa ab Africa dirimitur. C Astos.] Scipio nihil è
tanis victoris, & hostium spolijs, ingrata patria cedens, quam
Africani cognomen retulit.

IO ANNIS S A M B V C I
ANNOTATIONES.

Αγωνιστῶς, ἢ ἐριστικῶς ἀεὶ τ' ἀσκήσεις, καὶ αἰσὴ
πρωτοκλισίας.

Hi tres contendunt præstantes robore quondam,
Præferri nullus vult al. ūmve sibi.

Tristis decernit Minos, & iurgia soluit,

Certo constituens ordine quemq; loco.

O' LIBYCE.] *In ium contentionis, cuius arbitrum Mi-
noën constituunt.* Imò verò me.] ἐξέτασις τῆ διακρίσεως. Lu-
dicer ergo Minos.] ἐπαρῶ καὶ διάσκεψας τ' ἐξείδῶ. De
præstanti a.] *Expositio rei.* Ego verò quemadmodum.]
ἡρώτης αἰσὴς Ἰσσυκλείσεως. Dicat ergo.] ἀετῶσις. Vnum
hoc me iuvat.] Hannibalis ἡρώτης, πρῶτον quòd lingue
Græcæ peritus sit. Porò illos maxime.] *Μαίω γυναικῆ.*
Ego igitur cum paucis.] ἀσσυρολογισμὸς τ' ἐλάττω. ἀσ-
συρίσεως ἡρώτ' ἀπαξιόμηνον τ' πρῶτων ἐνδεδῶκεν Ἰάννιδος. Quæ
hæc omnia.] αἰετισίς rerum à se gestarum, quas propria sibi
vendicat. Non aduersus.] *Comparatio.* Alexander.]
ἀντιπρόδοσις, id est, altera contentionis pars, cum extenuatione
rerum ab Alexandro gestarum, & vituperatione personæ eius.
Ego autem.] *Redit ad suam personam.* Libyam nauigan-
te.] *Minor propositio.* Atque hæc egi.] αἰετῶν ποινῶν con-
tinens αἰετῶν καὶ ἀντιπρόδοσιν. Hæc sunt.] *Conclusio.* Si verò.]
Occupatio. Id decorum. ἢ λόγος. Hic ceterè orationem.]
Index ἐπιχρῶσι laudat orationem Hannibalis, & rogat senten-
tiam Alexandri. Oportet quidem.] *Exorditur à crimina-
tione aduersarij.* Sola enim.] *Ratio.* Aduerse tamen.]
ἐξίσησις. At cum Thebas.] *Ἰσησις ἡρώτ' ἀπαξιόμηνον.*
Neque dignum putavi.] *Enumeratio rerum ab Alexan-
dro Migno gestarum.* Post hæc ó Minos.] ἐπιμαρτυρία
ἐν τῇ ἀντιπρόδοσιν ἡρώτ' Ἰάννιδος. Atque hæc confeci.] αἰ-
ετισίς. Et ut quæ.] παρὰ λέγει. *continuat narrationem.* Si
verò Deus.] *Occupatio.* Nam rerum.] *Ratio à causa.*
Hic autem Hannibal.] ἀντιπρόδοσις τοῖδου, ἡρώτ' Ἰάννιδος. Non
virtute.] παρὰ λέγει. Sed quoniam.] *Occupatio per
αἰτίαν.*

αὐτὸς Διογένης. Ego verò.] *Redii κυκλοειδῆς ad suas res gestas.* Tu verò Minos.] *Clauisula. Non nisi me quoque.] Interpellatio Scipionis. Quis tu, vir optime, es.] Rogatio de persona, & responsio. Alexandro quidem minorem.] Comparatio sui cum illis duobus.] Qui ipsum persecutus.] ἀφρησις. Quomodo igitur.] *A maiori ad minus. Per Iouem.] ἐπιγραφῆς Minois. suum enim fert iudicium de singulis.**

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ

ἢ Ἀλεξάνδρου.

DIOGENIS

ἢ Alexandri.

Erasmo Roterodamo interprete.

DIOGENES.

TΙ οὗτο, ὦ Ἀλεξάνδρῃ;
καὶ σὺ τὴν θνητὰν, ὡσπερ
ἡμεῖς ἀπαντῶν; Ἀλ. ὅτι
ῥᾶς, ὦ Διογῆνον. ἢ περὶ αὐτοῦ
εἶ, ἢ ἀνθρώπου ὄντος, ἀπέθανον.
Διο. οὐκοῦν ὁ Ἀμμων
ἐψάλλει, λέγων ἑαυτὸν σὺ εἶ
ἦδον, σὺ δὲ Φιλίππου ἀραῖος
εἶ; Ἀλ. Φιλίππου ἀγαθὸν
εἶ; ἢ ἄνθρωπος, Ἀμ-
μων ὄντος. Δι. καὶ μὴ καὶ
περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος ὅτι
μοῖα ἐλήροντο, φράσσοντα ὁμι-
λεῖν αὐτῷ, καὶ βλέπειν αὐτὸν ἐν
τῇ ὄντι, ἅτα ἔτο σὺ τελευτῶν.

Quid hoc rei a Ale-
xander? itane de-
functus es tu quo-
que, perinde atq; nos omnes?
ALE. Vides nimirum Dio-
genes: tametsi mirandum non
est, si homo cum fuerim, de-
functus sum. DIOG. Num
ergo Iuppiter ille Hæmon me-
tiebatur, quum te suum esse
filium diceret? an verò tu Phi-
lippo patre prognatus eras?
ALE. Haud dubiè Philip-
po, neq; enim obvissem, si Hæ-
mone parente fuissim proge-
nitus. DIOG. Atqui de Olympiade etiam consimilia quæ-
dam ferebantur, puta draconem quendam cum ea fuisse con-
gressum, visumq; in cubiculo: ex eo grauidam peperissim te.

ε 2

porro